

[Hjortnæs]

hedsuddannelserne, og derfor kan jeg heller ikke sige, at ministerens svar her i dag overrasker mig. Tværtimod er det jo helt traditionelt: Man afventer udvalgets indstilling.

Når jeg alligevel havde håbet på et andet svar, skyldes det, at jeg ved – og ministeren ved – at et sådant udvalg følger visse retningslinjer. Det er jo ikke sådan, at man bare har taget hørevarer og skyklapper på; man registrerer, hvad der rent faktisk foregår.

Hvis udvalget har en viden om, at der ikke er politisk grundlag for at foreslå tandlægehøjskolen i Århus nedlagt, vil et sådant forslag naturligvis heller ikke komme til at fremgå af den indstilling, udvalget til sin tid kommer med. Udvalget må så interessere sig for andre muligheder, hvis disse foreligger.

Deler ministeren derfor min opfattelse, at der ikke kan blive tale om at lukke eller flytte tandlægehøjskolen i Århus, kan ministeren lige så godt give den melding i dag. Det skylder ministeren udvalget, og det vel i særlig grad nu, hvor den offentlige polemik mellem de to tandlægehøjskoler har fået det indhold, den har, hvis der alligevel ikke er realiteter i rygterne om, at tandlægehøjskolen i Århus skal lukkes.

Derfor vil jeg bede ministeren om en klar melding.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener tværtimod, jeg skylder udvalget ikke at give en sådan melding, og hvis nogen, som er valgt på Fyn, skulle ønske at stille spørgsmål om det, kan jeg med det samme oplyse, at jeg heller ikke agter at afgive nogen melding om, hvorvidt jeg på forhånd vil nedlægge veto mod at nedlægge noget som helst på Fyn. Dette være sagt bare for måske at begrænse antallet af spørgsmål her i Tinget.

Hjortnæs (S):

Jeg agter nu at udnytte forretningsordenens muligheder for at stille spørgsmål, og det håber jeg ikke ministeren har noget imod.

Jeg forstår, at ministeren ikke vil give en klar melding, og det medfører så, at uroen vil fortsætte, og at utrygheden vil brede sig. Det beklager jeg, men det kan jeg jo ikke gøre noget ved.

Men må jeg så spørge ministeren om følgende: Kan ministeren bekræfte, at det er 70.000 kr. dyrere at uddanne en tandlæge i Køben-

havn end i Århus? Kan ministeren bekræfte, at tandlægehøjskolen i København har ansøgt om 12 mio. kr. ekstra pr. år til at drive skolen for? Kan ministeren bekræfte, at uddannelserne til tandlæge, tandplejer og klinikassistent i Århus er strukturerede, fremtidsorienterede og fleksible, og at klinikkerne ved tandlægehøjskolen i Århus er nyudrustede og helt moderne? Og endelig: Kan ministeren bekræfte, at tandlægehøjskolen i Århus har været banebrydende inden for det, der betegnes »indtægtsdækket virksomhed«, at man har formået at udbygge et tæt samarbejde med det private erhvervsliv og med andre uddannelser, og at man er foran med hensyn til dataformidlet undervisning, systemeksport og internationalt samarbejde?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Eftersom det drejer sig om et spareudvalg, hvis opgave er at sikre danske borgere den samme sundhedsmæssige betjening for nogle færre penge, vil spørgsmålet om enhedsomkostninger – altså hvad det koster at uddanne en tandlæge i Århus, sammenlignet med, hvad det koster i København – naturligvis være særdeles relevante. Jeg har ligesom spørgeren modtaget disse oplysninger. Jeg har dog endnu ikke hørt, hvad man siger til dem i København og Århus – det kan være, man dér har nogle andre beregninger – men jeg kan forsikre spørgeren, at vi i allerhøjeste grad, når vi skal tage stilling til udvalgets rapport, vil inddrage også den slags hensyn. Det gælder også spørgsmålet om evne til indtjening, for jeg tør godt allerede nu udtale en vis anerkendelse af den evne til at tjene penge, som Århus Tandlægehøjskole har vist.

Hjortnæs (S):

Nu faldt der alligevel nogle venlige ord om tandlægehøjskolen i Århus. Ministeren lader skinne igennem, at han godt ved, at tandlægehøjskolen i Århus er en meget dynamisk og på flere områder usædvanlig aktiv undervisningsinstitution. Hvorfor vil ministeren så ikke drage den naturlige konklusion, at man selvfølgelig ikke nedlægger en sådan undervisningsinstitution?

Vel, jeg må se i øjnene, at jeg ikke kan få ministeren til at sige det. Lad mig derfor afslutningsvis spørge ministeren, hvad han vil bruge udvalgets rapport til, når den foreligger. Vil